

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLX. Lis de dotibus socrus & nurus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

ut se pulsandum præberet: deceptum certe ab eo etiam tempore ipso
juvenem, incidiſſe in eum, quem minime provocatum injuria veller.
At illum confestim tanquam de alieno non de liberasse sanguine: &
quia redditurus eset expositum, debilitasse. Certe eum lege patris
usum, qui sciret nec se patrem, nec hunc filium. Adolescentem
autem, quia nondum perspectum illo tempore patrem habuerit, certe
quia probare non potuerit, tacuisse: nunc petere talionem.

CCCLIX.

Lis publicani de unionibus.

PRÆTER INSTRUMENTA ITINERIS, OMNES RES QUADRAGESIMAM PUBLICANO DEBEANT. PUBLICANO SCRUTARILICEAT. QUOD QUIS PROFESSUS NON FURET, PERDAT. MATRONAM NE LICEAT ATTINGERE. Matrona iter faciens, cum ad publicanos venisset uniones habens cccc. in sinum abdidit: hos cum requireret publicanus, matrona scrutandi potestatem fecit, publicanus noluit scrutari. Tranflatis manum injectit, & suos dicit.

SERMO.

Quæſtiones sunt, an instrumenta itineris videri uniones possint?
an etiamsi non possint videri, tamen quoniam ad usum, & orna-
mentum matronæ parati sint, in commissum venire potuerint? an
in usum parati sint? anſi in usum parati sint, non ostensi teneri pos-
sint, cum ostensi nihil debuerint? an quamvis scrutari matronam
non liceat, & ipsa permittente & publicano licuerit, perinde sic
scrutationem permisſe, ac rem ostendiſſe? an dimiſſa respecti possit?
an hæc dimiſſa sit? Dicit enim publicanus non rem, sed controver-
ſiam dimiſſam.

CCCLX.

Lis de dotibus, socrus & nurus.

PRIMA RATIO DOTIS HABEATUR. Quædam apud filium amissio viro, dotem reliquit. Adolescens, ducta uxore dotata, decessit. Res solvendo non est. Contendunt socrus & nurus, utra pri-
mum dotem accipiat.

SERMO.

Mulierem illam socrum nurus dicet hanc ruinam patrimonii post
mortem viri statim sensisse: non sumpſiſſe dotem, ne & filium deco-
loraret,

loraret, & dotem quoque perderet. Itaque etiam dotatam filio quæsiſſe uxorem, quo facilius posset ruentis patrimonii rationem fulcire. Addat, donasse illam filio petitionem, hodie, quia decessit, retractare. Sed & praescribat.

DECLAMATIO.

Sero petis, & aliud patrimonium est. Dudum hæres mariti tui erat. à filio petere debuisti, ego ex bonis mariti mei repeto. Nam duæ mortes maritorum, diversas successiones habent. Bona mariti mei, morte ejus facta sunt: dum viveret, patris fuerunt. Dosest, si à viro, aut ab hærede ejus repetatur: tu amisso viro, cum dotem non petiisti, fecisti creditum ex dote.

SERMO.

Circumscriptam se nurus queretur: & in ultimo quæret, in quem usum anus dotem desideret? Contra illa dicet, hanc mulierem ambitionis & profusam fuisse, non minime propterea ad egestatem perductum virum.

DECLAMATIO.

Nurus oportet à viro dotem repeatat, socrus à patrimonio.

CCCLXI.

Depositum rapti quadruplum.

QUI DEPOSITUM PERDIDERIT, JURET, ET SIBI HABEAT. Quidam cum depositum furto amisisset, juravit: postea furem damnavit, exegit quadruplum: Dominus hoc quoque petit.

DECLAMATIO.

MEÆ pecuniæ accession ad me pertinet. Quid si enim cognitor meus, quid si procurator hoc idem respondeat? denique, quid si damnatus fur, non totum solvisset? nempe meum damnum erat. An jacturam debo sentire, accessionem non debo? Ego enim à te recessi, cum jurasti, jam cum fure mihi negotium est; hic quicquid solverit, ad me pertinet.

SERMO.